

دانشگاه فرهنگیان
دوفصلنامه علمی- پژوهشی
مطالعات آموزشی و آموزشگاهی
سال چهارم، شماره دوازدهم، بهار و تابستان ۱۳۹۴
تاریخ چاپ: تابستان ۱۳۹۷

اثربخشی آموزش بازسازی شناختی در اصلاح سبک‌های استنادی دانشآموزان

*علیرضا شیرازی تهرانی^۱

فضل الله میردیرکورند^۲

مریم جاوادانی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۶/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۸/۱۵

چکیده

پژوهش حاضر بهمنظور تعیین اثربخشی آموزش بازسازی شناختی در اصلاح سبک‌های استنادی دانشآموزان دبیرستانی انجام شده است. روش این مطالعه نیمه‌آزمایشی طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بوده است. جامعه آماری کلیه دانشآموزان مقطع متوسطه در شهر اصفهان بودند که نمونه‌ها به صورت تصادفی، خوشه‌ای و مرحله‌ای انتخاب شدند و حجم نمونه سی تن از دانشآموزانی بودند که سبک استنادی منفی غربال‌گری داشتند و به صورت تصادفی در دو گروه پانزده نفری آزمایشی و کنترل جایگزین شدند. در طی هشت جلسه نوددقیقه‌ای به گروه آزمایشی، آموزش بازسازی شناختی دادند و آن‌ها را با پرسشنامه سبک استنادی آزمودند و ارزیابی کردند. آن‌گاه داده‌های آماری را با استفاده از روش تحلیل کواریانس تجزیه و تحلیل کردند. یافته‌های حاصل از پژوهش نشان داد تفاوت معناداری میان میانگین گروه کنترل و آزمایش وجود دارد ($p < 0.005$) و میزان اندازه اثر آن ۴۷ درصد از کل واریانس را تبیین کرد. بنابراین، نگارندگان این مقاله به این نتیجه رسیدند که آموزش بازسازی شناختی باعث افزایش استنادهای مثبت و کاهش استنادهای منفی شده است.

کلیدواژه‌ها: آموزش بازسازی شناختی، اصلاح سبک‌های استنادی، پرسشنامه سبک استنادی، استنادهای مثبت و منفی

مقدمه

واکنش اشخاص به موقعیتِ متأثر از برداشت و ارزیابی شناختی آن‌ها از آن موقعیت است. ازین‌رو، نظریه‌ای که در دو دههٔ اخیر مورد توجه قرار گرفته است سبک یا شیوه‌های تبیین افراد از رویدادهای تنفس‌زا است (Terry, ۱۹۹۴). از مفهوم سبک استناد یا سبک تبیینی برای مشخص کردن انواع تبیین‌هایی استفاده می‌شود که افراد معمولاً در مواجهه با یک رویداد به کار می‌گیرند (Bridges, ۲۰۰۱). عوامل علیّی رفتار را استناد گویند و براین‌اساس، رفتار دیگران را به عوامل یا ویژگی‌های شخصیتی پایدار و یا به جنبه‌هایی از موقعیت اجتماعی آن‌ها استناد می‌دهند (Petri, ۱۹۹۶). آبرامسون^۱، سلیگمن و تیزدل^۲ (۱۹۷۸)، برپایهٔ نظریه درماندگی آموخته‌شده^۳، سبک تبیین افراد از رویدادها را بررسی کردند و فهمیدند که گروهی علت رویدادها را به خود و گروهی به اوضاع، موقعیت و سایر افراد (سبک استناد درونی در مقابل بیرونی) نسبت می‌دهند. ازسویی دیگر، این رویدادها را در همهٔ زندگی فرد مؤثر می‌دانند و یا محدود به همان موقعیت در نظر می‌گیرند (سبک استناد کلی در برابر اختصاصی). سلیگمن (۱۹۹۸) معتقد است درماندگی آموخته‌شده، که به‌وسیلهٔ حوادث کنترل‌ناپذیری به وجود می‌آید، منجر به ساخت شناختی منفی می‌شود؛ یعنی موفقیت و شکست خارج از کوشش‌های فرد است. اتفاق ناگوار برای همه رخ می‌دهد، ولی این افراد این بدیاری‌ها را با انتساب‌هایی توجیه می‌کنند که از نظر منبع، پایداری و کنترل‌پذیری متفاوت‌اند. شکست‌های تحصیلی، ناخوشی بدنی و عملکرد شغلی ضعیف شایع‌اند. این‌ها برای همه اتفاق می‌افتد. برخی، با تلاش بیشتر و بیش از گذشته کوشیدن، به این ناکامی‌ها واکنش نشان می‌دهند و برخی دیگر با نامیدشدن و دست‌کشیدن از تلاش واکنش نشان می‌دهند. سبک تبیین بدینانه افراد را در مقابل شکست و بدیاری‌ها نسبت به واکنش دوم، یعنی نامیدشدن، آماده می‌کند و باعث کاهش تلاش می‌شود (Woolfolk, ۲۰۰۴). مسلماً اگر موفقیت‌های خود را به توانایی و تلاش خود یعنی منابع درونی نسبت دهیم، انگیزه بیشتری برای کوشش بیشتر خواهیم داشت. اما اگر موفقیت‌های خود را به شانس نسبت دهیم پشتکار ما به دلیل وابستگی به عاملی کنترل‌ناپذیر کاهش می‌یابد؛ لذا اگر در فردی درماندگی آموخته‌شده به وجود آید، راه هرگونه تلاشی را سد می‌کند و نتیجهٔ حرکت را در ذهن به شکست‌های مجدد ختم می‌کند (Taylor, ۲۰۰۸). یکی از شیوه‌هایی که با استفاده از آن می‌توان شناخت نادرست فرد را تغییر داد بازسازی شناختی استنادها است که رویدادی مداخله‌ای به شمار می‌رود و هدف آن رفع مشکلات انگیزشی و شناختی دانش‌آموزان است. در این شیوه، استنادهای علیّی دانش‌آموزان دربارهٔ موفقیت و شکست آن‌ها در تکالیف مدرسه تجزیه و تحلیل می‌شوند و فرض می‌شود که اگر دانش‌آموزان موفقیت یا شکست خود را به نیروهایی نسبت دهند

1. Abramson

2. Seligman & Teasdale

3. learned helplessness

که تحت کنترل آن‌ها نیست برای پافشاری در یادگیری برانگیخته نمی‌شوند (Winner, ۲۰۰۰). بنابراین، اگر موفقیت را به توانایی، اعتمادبه نفس، شور و علاقه نسبت دهیم، انتظار برای دستیابی به موفقیت بعدی افزایش می‌یابد (احدى، ۱۳۸۸). چاپین و دایک^۱ (۲۰۰۲) و فوراسترلینگ^۲ (۲۰۰۴) معتقدند که عدم آگاهی از نقش بازسازی شناختی استنادها باعث منفعل شدن دانش آموزان در جریان یادگیری می‌شود. لان لی^۳ (۲۰۰۷) در پژوهشی به بررسی تأثیر بازسازی شناختی استنادها بر درمانده‌گی آموخته‌شده و افسردگی پرداخت و نتایج نشان داد آزمودنی‌هایی که الگوی فکری خود را کاهش دادند، کاهش معناداری در درمانده‌گی آموخته‌شده نشان دادند. در مطالعه‌ای بروی نوجوانانی که دچار مشکلات روانی بودند نتایج نشان داد که استنادهای شکست درونی، پایدار و کلی با افسردگی و درمانده‌گی آموخته‌شده ارتباط دارد و امکان تغییر آن‌ها با تغییر استنادها وجود داشت (Taminaie, ۲۰۰۰). ماریان و فیلمن^۴ (۲۰۱۰) اثربذیری درمان‌های دارویی و شناختی رفتاری را در بازسازی شناختی استنادهای بیماران افسرده به کار بردند. سبک‌های استنادی با پرسشنامه ASQ^۵ اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که هم دارو درمانی و هم شیوه شناختی رفتاری در کاهش افسردگی مؤثرند؛ اما اثربذیری بازسازی شناختی در کاهش سبک‌های شناختی منفی بیشتر بود. سانتروک^۶ (۲۰۰۴) و بندورا^۷ (۲۰۰۱) معتقدند، با تغییر و اصلاح بازسازی شناختی استنادهای افراد، می‌توان در انگیزه و عملکرد آن‌ها تغییر ایجاد کرد و از طریق آموزش به افراد در زمینه استناد شکست به عوامل تغییرپذیر، مانند فقدان تلاش یا راهبرد ضعیف یا اشتباه، می‌توان انگیزه بیشتری را به وجود آورد. بنابراین، اهمیت و حساسیت موضوع پژوهش نگارندگان را برانگیخت تا با انجام این پژوهش بتوانند گامی مثبت در جهت تغییر سبک‌های استنادی دانش آموزان بردارند. ازاین‌رو، پژوهش حاضر می‌تواند راهگشایی برخی از معضلات و مشکلات آموزشی باشد. درنتیجه، هدف اصلی این پژوهش بررسی اثربذیری آموزش بازسازی شناختی استنادها در اصلاح سبک‌های استنادی دانش آموزان است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر با توجه به اهداف و فرضیه‌های آن پژوهشی نیمه‌آزمایشی است. در این پژوهش از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل و آزمایش استفاده شده است. نمونه پژوهش حاضر ۱۲۰ تن از دانش آموزان کلاس‌های سوم دبیرستان‌های شهر اصفهان بودند که از طریق نمونه‌گیری خوشهای از نواحی شش گانه آموزش و پرورش شهر اصفهان، ناحیه یک به طور تصادفی انتخاب

1. Chapin & Dyke

2. Fosterling

3. Lanli

4. Marian & Filman

5. Attributional Style Questionnaire

6. Santrock

7. Bandura

شدند. دو دبیرستان آن ناحیه گزینش شدند و نهایتاً سی تن از دانشآموزان این دو دبیرستان برای نمره پیشآزمون سبک استنادی به طور تصادفی در طرح آزمایشی جایگزین شدند. در مرحله اجرای این پژوهش، پرسشنامه سبک استناد ASQ به عنوان پیشآزمون اجرا شد. پس از آن سی تن از دانشآموزانی که پایین‌ترین نمره را در کل پرسشنامه به دست آورده بعنوان گروه نمونه انتخاب شدند. در مرحله بعد، این سی تن به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. آموزش بازسازی شناختی استنادها در هشت جلسه هفتگی (نود دقیقه) با استفاده از مراحل آموزشی بازسازی شناختی بک^۱ (۲۰۰۸) انجام شد. در این شیوه، افراد از افکار خود آگاه می‌شوند و تشخیص می‌دهند که چگونه افکار منفی را شناسایی کنند و نهایتاً افکار مثبت را با افکار منفی جایگزین کنند.

مراحل آموزش بازسازی شناختی بک

جلسات	محظوظ
اول	آشنایی اعضای گروه با یکدیگر و با آشنایی با اهداف جلسات، توضیح درباره قواعد گروه و شیوه برگزاری جلسات، آشنایی با روش درمان و منطق آن، آشنایی با مفهوم درمانگی آموخته شده.
دوم	آشنایی با استنادها و خطای استنادها، آشنایی با استنادهای درمانگی آموخته شده، درک ارتباط بین عواطف و رفتارها، آگاهی از تفاوت ذهنیت و عینیت، آشنایی با افکار منفی و روش‌های اصلاح آن، درک ارتباط افکار خودکار منفی و درمانگی آموخته شده.
سوم	درک ارتباط بین عواطف و رفتارها، آگاهی از تفاوت ذهنیت و عینیت، آشنایی با افکار منفی و روش‌های اصلاح آن، درک ارتباط افکار خودکار منفی و درمانگی آموخته شده.
چهارم	آشنایی با مفاهیم تغییر شناختی، اطلاع از اینکه چطور خطاهای شناختی باعث ایجاد درمانگی آموخته شده می‌شود.
پنجم	آشنایی با مفهوم مسئولیت‌پذیری، آشنایی با مفهوم پذیرش مسئولیت اعمال و رفتارها، آگاهی با نقش استنادهای خوشاپنده و ناخوشاپنده در بروز رفتارها.
ششم	ایجاد توانایی در زمینه تشخیص استنادهای خوشاپنده و ناخوشاپنده، آشنایی با روش‌های اصلاحی استنادها با کمک تکنیک‌های درمان شناختی.
هفتم	آشنایی با روش بازآموزی استنادها، آشنایی با تکنیک‌های بازنگری استنادها.
هشتم	بررسی خلاصه‌ای از جلسات قبل، بررسی مجلد سبک‌های استنادی و درمانگی آموخته شده آزمودنی‌ها، پیشنهاد در زمینه به کارگیری تکنیک‌های آموخته شده در اوضاع زندگی روزمره.

پرسشنامه سبک استنادی ASQ: این پرسشنامه یک ابزار خودگزارش دهی است. نخستین بار، پیترسون و سلیگمن (۱۹۸۴) برای اندازه‌گیری استنادهای افراد برای رویدادهای کنترل ناپذیر آن را ساختند. پرسشنامه سبک استنادی دربیگرنده دوازده موقعیت فرضی (شش رویداد خوشایند و شش رویداد ناخوشایند) است. برای هر رویداد چهار پرسش مطرح است. نخستین پرسش که درباره مهم‌ترین علت این رویداد است، اگرچه در نمره گذاری به کار نمی‌رود، ضروری است تا آزمودنی به سه پرسش دیگر برحسب موارد زیر پاسخ دهد. این موارد شامل درونی‌بیرونی، پایدارانپایدار، کلی و اختصاصی‌بودن رویدادها است. اگر فردی در موقعیت‌های موقفيت و پرسش‌های اول، نمره‌های ۴، ۵، ۲، ۳، ۴، و ۶ را علامت زده باشد، بعد درونی‌بیرونی این فرد در موقعیت موقفيت مجموع این اعداد تقسیم بر شش است ($= \frac{۲۴}{۶}$). بهمین ترتیب، در ابعاد دیگر و موقعیت شکست، نمره‌ها محاسبه می‌شود. یکی از ابعاد پرسشنامه^۱ CPCN این است که از نمره ترکیبی مثبت منهای نمره ترکیبی منفی به دست می‌آید که این نمره بیانگر شیوه استناد فرد است که از دامنه ۱۸ – تا +۱۸ است. هرچه از نمره منفی به سمت نمره مثبت حرکت کنیم شیوه استنادی به سمت اصلاح شدن سوق داده می‌شود. در مطالعه سنجوان و ماگالارس^۲ (۲۰۰۹) ضریب پایایی پرسشنامه را ۸۱ درصد به دست آورده‌ند. در پژوهش حیدری و شهنه‌ی بیلاق (۱۳۹۱) ضریب پایایی ماده‌های پرسشنامه، برای سبک استنادی مثبت، از طریق آلفای کرونباخ ۹۲ درصد و تنصیف (اسپیرمن-براون و گاتمن) ۶۹ درصد و ۶۱ درصد. و برای سبک استنادی منفی به ترتیب ۶۳ درصد و ۵۸ درصد و ۴۱ درصد محاسبه شد.

یافته‌ها

برای آزمون فرضیه‌های تحقیق از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد که باید درباره آن احتیاط کرد. به عبارتی، برای استفاده از این آزمون باید مفروضه‌های مربوط به آن را رعایت کرد؛ در این صورت استفاده از آزمون تحلیل کواریانس مجاز است و در غیر این صورت این آزمون توصیه نمی‌شود. به این منظور درابتدا فرض همگنی شیب رگرسیون بررسی می‌شود.

جدول ۱. بررسی همگنی رگرسیون

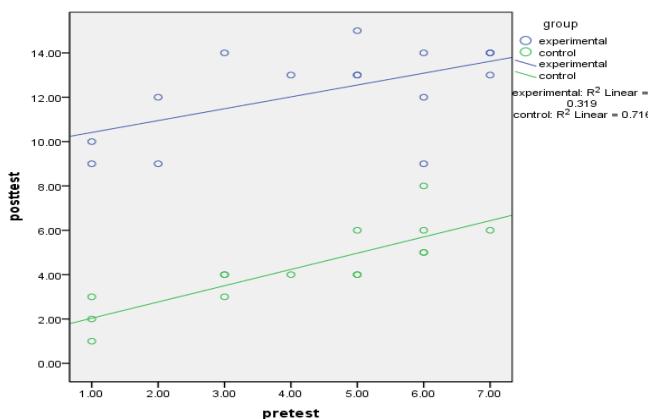
متغیرها	درجه آزادی	میانگین مجزورات	F	معناداری(P)
تعامل گروه و پیش آزمون	۱	۱/۲۱	۰/۶۰۲	۰/۴۴

همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود تعامل گروه و پیش آزمون معنادار نیست پس داده‌ها فرضیه همگنی شیب رگرسیون را تأیید می‌کند: $P=0/44$.

1. Composite Positive Composite Negative

2. Sanjuan &Magallares

نمودار بررسی رابطه خطی بین پیشآزمون و پسآزمون

نمودار نشان می‌دهد که بین پیشآزمون و پسآزمون رابطه خطی وجود دارد؛ درنتیجه مفروضه رابطه خطی بین متغیر تصادفی (پیشآزمون) و متغیر وابسته (پسآزمون) پذیرفته می‌شود.

جدول ۲. نتایج آزمون لوین برای بررسی مفروضه برابری واریانس‌ها

متغیر	درجه آزادی	درجه آزادی	F	معنا داری(P)
استنادها	۱	۲۸	۲/۲۴	.۱۴/.

نتایج جدول نشان می‌دهد که مفروضه تساوی واریانس‌های دو گروه برابر است: $P = .14$. بنابراین شرایط استفاده از آزمون تحلیل کواریانس مهیا است.

جدول ۳. مقایسه میانگین نمره استنادها در پیشآزمون و پسآزمون در دو گروه

پسآزمون		پیشآزمون		آزمایش
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
۲/۳۰	۸/۷۸	۲/۱۷	۴/۴۷	آزمایش
۲/۴۷	۴/۳۹	۲/۵۰	۴/۳۶	کنترل

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد میانگین نمرات استنادها در گروه آزمایش در پیشآزمون $4/47$ و پسآزمون $8/78$ بوده است. این میانگین در پیشآزمون در گروه کنترل $4/36$ و در پسآزمون $4/39$ بوده است.

به منظور بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های تنظیم هیجانی در کاهش اضطراب دانشآموزان از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شده است که نتایج آن در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج تحلیل کواریانس تأثیر آموزش بازسازی شناختی دانشآموزان بر میزان نمرات اسنادها در دو گروه

منبع تغییرات	مجموع مجلدات	درجه آزادی	F	معناداری (P)	میزان تأثیر
پیش آزمون (اسنادها)	۴۸/۶۰	۱	۲۴/۴۵	۰/۰۰۰۵	۰/۴۷
عضویت گروهی (آزمایش و کنترل)	۴۴۴/۴۷	۱	۲۲۳/۶۴	۰/۰۰۰۵	۰/۸۹

همان‌گونه که جدول شماره ۴ نشان می‌دهد، اثر پیش آزمون از لحاظ آماری معنادار است: $f=24/45$ و $p=0/0005$ به بیان دیگر، نمره‌های پیش آزمون بر پس آزمون تأثیر گذاشته است و میزان این تأثیر ۴۷ درصد است. برای آزمودن اثر عضویت گروهی بر متغیر وابسته (اسنادها) باید اثر پیش آزمون به عنوان عامل همپراش زدوده شود. نتایج نشان می‌دهد اثر متغیر مستقل با زدودن متغیر همپراش نیز معنادار است: $f=223/46$ و $p=0/0005$.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش تعیین اثربخشی آموزش بازسازی شناختی اسنادها در اصلاح اسنادهای دانش آموزان بود. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد این آموزش باعث اصلاح اسنادهای دانش آموزان (افزایش اسنادهای مثبت و کاهش اسنادهای منفی) گروه آزمایشی در مقایسه با دانش آموزان گروه کنترل شده است ($10/0 < p$). نتایج این پژوهش هم خوان با نتایج پژوهش اوانس و همکاران¹ ($20/0$) و ساوتر و همکاران² ($20/0$) و بک ($20/0$) است. در تبیین این امر، می‌توان دلیل موفقیت این رویکرد را در مبانی نظری آن جست و جو کرد. در دیدگاه شناختی، انسان سالم به کسی گفته می‌شود که توانایی قدرت پردازش صحیح اطلاعات را داشته باشد. چنانچه فرد در اجرای پردازش اطلاعات عملکرد سالم داشته باشد دچار خطای شناختی می‌شود و درنتیجه به ناراحتی‌ها و اختلالات روان شناختی مبتلا می‌شود. ساخت شناختی منفی می‌تواند باعث درماندگی آموخته شده شود، یعنی اعتقاد به اینکه موفقیت و شکست خارج از کوشش‌های شخصی است. تمام مباحثی که در دیدگاه شناختی مطرح می‌شود حول یک محور و یک فرضیه کلی می‌چرخد و آن این است که افراد افسرده و درمانده در پردازش اطلاعات مشکل دارند و این نیز ریشه عمیقی در ساخت شناختی دارد.

1. Evans et al.

2. Sauter et al.

که به صورت خطاهای شناختی و تفسیر بدینانه تجربه‌های زندگی آشکار می‌شود (سیف، ۱۳۸۸). از سوی دیگر، در تبیین یافته‌های پژوهشی نیز می‌توان به مؤلفه‌های گام به گام برنامه درمانی اشاره کرد که براساس پیشینه، مناسب با سبک استناد تبیینی دانش‌آموزان طراحی شده است. در این شیوه، دانش‌آموزان یاد گرفتند که نه تنها موفقیت را به عوامل درونی نسبت دهند، بلکه موفقیت در سایر جنبه‌های زندگی را ناشی از تلاش‌های خودشان بدانند. در این شیوه با اصلاح خطاهای شناختی، مانند توجه به کارهای مثبت و تصور اینکه خطاهای شناختی اعتمادبه نفس و ناامیدی را افزایش می‌دهد، امیدواری دانش‌آموزان افزایش می‌یابد. آن‌ها همچنین یاد گرفتند که شکست‌های خود را به عوامل بیرونی ناپایدار تعمیم دهند. طبق دیدگاه پترسون¹، مایر² و سلیگمن (۱۹۹۳) quoted from Zealand (۲۰۰۴)، دانش‌آموزانی که شکست‌های پیاپی خود را به جای فقدان کوشش به فقدان توانایی نسبت می‌دهند احساس می‌کنند که بر محیط خود کنترل ندارند و همواره احساس بدشانس بودن دارند. در این شیوه درمانی، وقتی دانش‌آموزان یاد می‌گیرند که بر افکار خود نظارت داشته باشند و ارتباط افکار و خطاهای انتسابی خود را درک کنند به صورت منعطفتری به اتفاقات زندگی می‌نگرند. وقتی آن‌ها یاد می‌گیرند که شکست‌های آن‌ها موقعی و تغییرپذیر است، پرانرژی می‌شوند و در صدد یافتن راهی برای تغییردادن آن‌اند. آن‌ها همچنین یاد می‌گیرند که دلیل رویدادهای خوشایند و ناخوشایند را در درون خود و یا در دنیای بیرونی جویا شوند. در بعد مسئولیت‌پذیری آن‌ها می‌آموزند که هرگاه خود آن‌ها عامل مشکلات باشند باید مسئولیت اشتباهاشان را به عهده بگیرند و برای اصلاح رفتار خود تلاش کنند و هرگاه آن‌ها علت مشکلات نباشند باید برای خودشان ارزش قائل شوند. در این شیوه آن‌ها یاد می‌گیرند که نکوهش کلی را کم کنند و در مقابل، نکوهش رفتاری را جایگزین آن کنند. به این معنی که به جای آنکه شخصیت خود را متهم شمارند رفتار خاص را ناروا تلقی کنند. درنهایت با توجه به اینکه در ایران، در این زمینه بررسی‌های اندکی انجام شده است دستیابی به اطلاعاتی در این‌باره می‌تواند راهبرد مهمی برای مراکز آموزشی و پژوهشی و درمانی به همراه داشته باشد. اگر معلمان دانش‌آموزان را تشویق کنند که شکست‌های خود را به عواملی ارتباط دهند که می‌توان آن‌ها را کنترل کرد، در آن صورت ممکن است از پیامدهای زیان‌بار شکست پیشگیری کنند. از جمله محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به این نکته اشاره کرد که بررسی حاضر تنها با کمک پرسشنامه گردآوری شده و از روش مصاحبه استفاده نشده است. همچنین، در این پژوهش امکان کنترل سایر متغیرهایی که بهنوعی بر سبک‌های استنادی دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد (مانند طبقه اقتصادی اجتماعی و سبک تربیتی والدین) فراهم نبوده است. پیشنهاد می‌شود در بررسی‌های آینده روند جریان تحول استنادها در گروه‌های سنی مختلف بررسی شود.

1. Peterson

2. Maie

منابع

- احدى، بتول؛ نريماني، محمد و ابوالقاسمي، عباس (۱۳۸۸). بررسی ارتباط هوش هیجانی، سبک اسناد و خودکارآمدی با رضایت از زندگی در زنان شاغل. *مطالعات تربیتی و روانشناسی*. دوره ۱۰. شماره ۱: ۱۱۷-۱۲۷.
- حیدری، سکینه؛ مکتبی، غلامحسین و شهنه بیلاق، منیجه (۱۳۹۱). مقایسه دانش آموزان دختر موفق و ناموفق دبیرستانی از لحاظ سبکهای اسنادی و خودناتوانسازی باکترل هوش، در شهر اهواز. *دستاوردهای روانشناسی*. دانشگاه شهید چمران اهواز. بهار و تابستان. دوره ۴. شماره ۱: ۴۳-۶۲.
- سیف، علی‌اکبر (۱۳۸۸). *روانشناسی پرورشی نوین*. چاپ پنجم. تهران: نشر دوران.
- Abramson, L. Y.; Seligman, M. E. P. & Teasdale, J. D. (1978). Learned Helplessness in Humans: Critique and Reformulation. *Journal of Abnormal Psychology*. Vol. 87: 49-74.
- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory: An agentive perspective. *Annual Review of Psychology*. Vol. 52: 1-26.
- Beck, A. T.; Emery, G. & Greenberg, R. L. (2005). *Anxiety Disorders and Phobias: A Cognitive Perspective*. Basic Books.
- Bridges, K. R. (2001). Using Attributional Style to Predict Academic Performance: How does it Compare to Traditional Methods. *Personality and Individual Differences*. Vol. 31: 723-773.
- Chapin, M. & Dyke, D. G. (2002). Persistence in Children's Reading Behavior as a Function of Length and Attribution Retraining. *Journal of Abnormal Psychology*. Vol. 85: 511-515.
- Evans, D. L.; Foa, E. B.; Gur, R. E.; Hendin, H.; Obrien , C. P.; Seligman, M. E. P. & Walsh, B. T. (2005). *Treating and Preventing Adolescent Mental Health Disorders: What We Know and What We don't Know*. New York: Oxford University Press.
- Forsterling, F. (2004). Attribution Retraining. *Journal of Educational Psychology*. Vol. 41(4): 82-262.
- Geek, B. (2001). Analysis of Cognitive and Meta Cognitive Skills in Solving Mathematics Problems. *Journal of Applied Behavior*. Vol. 36: 21-33.
- Marian, M. & Filimon, L. (2010). Cognitive Restructuring and Improvement of Symptoms with Cognitive-Behavioral Therapy and Pharmacotherapy in Patients with Depression. *Annals of General Psychiatry*. Vol. 9(1): S173

- Peterson, C. & Seligman, M. E. P. (1984). Causal Explanations as a Risk Factor for Depression: Theory and Evidence. *Psychological Review*. Vol. 91: 347-374.
- Petri, H. L. (1996). *Motivation Theory, Research and Application* (4th Edition). London: Bookseller Publishing Company.
- Sanjuan, P. & Magallares, A. (2009). A Longitudinal Study of the Negative Explanatory Style and Attributions of Uncontrollability as Predictors of Depressive Symptoms. *Personality and Individual Differences*. Vol. 46: 714-718.
- Santrock, J. W. (2004). *Educational Psychology* (3rd Edition). New York: McGraw Hill.
- Sauter, F. M.; Heyne, D. & Westenberg, P. M. (2009). Cognitive Behavior Therapy for Anxious Adolescents: *Developmental Influences on Treatment Design and Delivery. Clinical Child and Family Psychology Review*. Vol. 12(4): 310-335.
- Seligman, M. E. P. & Rosenhan, D. L. (1998). *Abnormality*. New York: W.W. Norton.
- Tamanaiefar, M. (2000). *The Relationship between Learned Helplessness and Depression in Children and the Effect of Drug Treatment and Behavioral Cognitive Treatment*. PhD Thesis. Alameh Tabatabaie University.
- Terry, D. (1994). Determinants of Coping the Role of Stable and Situational Factor. *Journal of Personality and Social Psychology*. Vol. 66: 895-910.
- Tyler, A. (2008). The Relationship between Optimistic and Women Depression. *European Journal of Personality*. Vol. 23: 71-84.
- Weiner, B. (2000). An Attribution Theory of Motivation and Emotion. New York: Springer Verlag.
- Woolfolk, A. E. (2004). *Educational Psychology* (5th Edition). USA: Allyn and Bacon.
- Zealand, A. (2004). *Relationships among Achievement, Perceptions of Control, Self Regulation and Self-Determination of Students with and without the Classification of Learning Disabilities*. PhD dissertation. School of Arts and Sciences. Columbia University.